

fer. Det bestemmes til sex, „hvilket Antal“ — hedder det videre — „kan forøges efter Borgerrepræsentationens nærmere Indstilling“, men at Antallet bestemmes til mindst sex, hvilket Antal kan forøges, giver ikke nogen god Mening, og det Ord „mindst“ bør alfsaa gaa ud, ikke at tale om, at Ordet „nærmere“ ogsaa skal gaa ud, desformedest at Borgerrepræsentationen ikke tidligere har haft Leilighed til at gjøre Indstilling, da det er Loven, som bestemmer Antallet til sex. Det er disse Smaa Bemærkninger, jeg ikke har fundet at burde tilbageholde. Jeg skal paavise en lignende Feil i § 6, første Linie. Der staar: „Straffebestemmelsen i foregaaende Paragrafer er komme fremdeles til Anvendelse osv.“, men derved er at bemærke, at der ikke findes foregaaende Paragrafer med Straffebestemmelser; der findes kun een, nemlig § 5. Feilen stammer fra, at der i Regjeringens oprindelige Forslag var en Rjodparagraf, alfsaa var der i Virkeligheden to Paragrafer af den Art, men her er kun een, og alfsaa maa det rettes til „foregaaende Paragraf“, og ligesaa i anden Linie, hvor der ogsaa staar „foregaaende Paragrafer“, hvilket ikke er rigtigt. Endelig er der et Realitetspørgsmaal, som jeg har stillet engang før, uden at der blev taget Notits af det, og som jeg vil tillade mig at stille endnu engang. Der staar i § 3 sidste Punktum: „Udgifterne hertil, saavel som til Prøvernes nærmere Undersøgelse, afholdes som Polititudgifter“. Jeg veed ikke, og det er vist heller ikke klart, hvad derved sigtes til. Der som man mener, at disse Udgifter skulle udredes af Politikasserne, vil det være en meget uheldig Bestemmelse, da Politikasserne ikke have Evne dertil. Mener man derimod, at disse Udgifter skulle, hvad jeg vilde finde det Heldigste, udredes paa samme Maade som Lønningerne til de ansatte Personer efter § 2 sidste Stykke, saa vil jeg tillade mig at foreslaa, at man udtaler det med Bestemthed og siger, at Udgifterne afholdes — ikke gennem Politikasserne, men — paa den i § 2, sidste Stykke nævnte Maade. Det er kun disse Par Bemærkninger, jeg har villet tillade mig at gjøre, fordi det forekommer mig mindre heldigt, at Lovforslaget skulde gaa over i det andet Thing med saadanne smaa Fejl; men jeg maa gjentage, hvad jeg begyndte med, at efter min Mening er der ikke nogen anden Vej at gaa end at forsøge at lovgive paa dette Omraade; saa ville vi ad den praktiske Vej nok komme til et Resultat. Der er ganske overordentlig meget vundet ved dette Lovforslag for Politiets Bedkommende med Hensyn til den Myndighed, det har til at gribe ind imod de overhaand tagende Forsalfninger, og der er enkelte Bestemmelser deri, som navnlig for Fattigfolk, som der blev talt om før, ere af særlig Betydning. Jeg skal i denne Henseende udbåve den Bestemmelse i § 1,

at der skal sættes Vægt paa Brødet, og at Bagerens Mærke skal staa derpaa, da det utiltdags, navnlig hvad Hvedebrød angaar, er en meget hyppig anvendt ulovlig Maade at tilvende sig Indtægt paa, at gjøre Brødene mindre, end de i Virkeligheden skulle være.

Jessen: Til min ærede Kollega, som nu satte sig, skal jeg gjøre den Bemærkning, at den Omstændighed, at Udvalget har stillet et samlet Vædringsforslag, jo ikke forhindrer noget af Thingets ærede Medlemmer i at stille Underædringsforslag til hver enkelt Paragraf. Det havde alfsaa ogsaa staaet det ærede Medlem frit for at kunne faae de Rettelser indførte med Hensyn til Sproget, som han ansaa for ønskelige. Jeg tror, at nogle af de Bemærkninger, det ærede Medlem i saa Henseende fremkom med, vare vel begrundede, og jeg skal ved denne Leilighed gjentage min tidligere fremsatte Vefslagelse af, at der ganske vist her i Landet savnes en Generalprokurør, som kunde gennemgaa Lovene med Hensyn til deres Affattelse, væsentlig med Hensyn til Sproget, og paafe, at Lovsproget i det Hele kunde blive noget ensartet. Det vil maafte være et Stød hen imod en Generalprokurørs Ansættelse, naar saadanne Bemærkninger nu fremskomme. Til den ærede 6te Landsthingsmand for 2den Kreds (Hæle) skal jeg sige, at jeg maa protestere imod, at jeg ved denne Leilighed har gjort mig skyldig i nogen Fortællelse, hvilket jeg ellers ikke vil sige mig fri for, at jeg undertiden kan gjøre mig skyldig i; men denne Gang er det ikke Tilfældet, thi jeg udtalte mig udtrykelig derhen, at Udvalget havde indstillet dette Forslag til Vedtagelse, og at Landsthinget enstemmig havde vedtaget det, og det har jeg fra Landsthingsstribenden for sidste Sæfsion, Sp. 1809, hvor der udtrykelig staar, at Lovforslaget i den nu vedtagne Form samt dets Overgang til 3die Behandling vedtoges enstemmig med 34 Stemmer. Jeg har ikke figtet det ærede Medlem for at have Mangel paa Interesse for Arbejderne, og jeg deler ganske hans Betragtning, at der er mange andre Maader, hvorpaa man kan komme de arbejdende Klasser til Hjælp, end just ved et Lovforslag om Tilfyn med Salg af Levnetsmidler; men jeg tror dog, at det er en nyttig og heldig Foranstaltning, som de, der virkelig ville Arbejderens Vel, bør virke ivrigt for. Det er ingenlunde fra Uviserne, jeg har min Kundskab om, at der i stort Maal foregaaer Forsalfninger af alle Slags Levnetsmidler. Nei, jeg har det baade af personlig Erfaring og af mangfoldige Mænds daglige Erfaring og Paavisning af, hvorledes Forsalfninger foregaa, saa at dertil behøves det virkelig ikke at udsende disse Undersøgere. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra 5te